

บันไดสิบขั้น
สู่ความสมบูรณ์
ในชีวิตคริสเตียน

ขั้นที่ **8**

คริสเตียนกับการถวายเป็น

เราใคร่จะหนุนน้ำใจท่านให้ท่องจำข้อพระธรรมที่หน้า
สุดท้ายของหนังสือเล่มนี้

องค์การเผยแพร่กิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษาและ
มวลชนทั่วโลก

ตู้ ป.ณ. 4-6 นครหลวง ฯ

บันไดสิบขั้น
สู่ความสมบูรณ์
ในชีวิตคริสเตียน

ขั้น 8

คริสเตียนกับการถวาย

องค์การเผยแพร่กิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษาและมวลชนทั่วโลก
ผู้ ป.ณ. 4-6 นครหลวง ฯ

ผู้จัดพิมพ์ และ ผู้จำหน่าย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
ผู้ ป.ณ. 4-32 นครหลวง ฯ

สงวนลิขสิทธิ์

คริสเตียนที่ถวายตัวให้แก่พระเจ้า

คริสเตียนที่ถวายตัวแก่พระเจ้า คือผู้ที่ตระหนักว่าในฐานะที่เป็นคริสเตียน “เรามีชีวิต และไหวตัวและเป็นอยู่ในพระองค์” (กิจการ 17:28) ชีวิตที่เรามีอยู่มิใช่ของเราเอง ทั้งนี้เพราะว่าพระเยซูได้ทรงไถ่เราทั้งหลายออกจากความผิดบาป ด้วยพระโลหิตของพระองค์ที่ไม่กางเขนแล้ว คริสเตียนที่ได้ถวายตัวให้แก่พระเจ้า เป็นผู้ที่ยอมรับว่า พระเจ้าทรงเป็นเจ้านายที่ประเสริฐสุดของเขา และการที่เขามีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระองค์ คริสเตียนเช่นนี้ได้ยอมอุทิศทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตของเขาเพื่อพระคริสต์อย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะเป็บบุคลิกลักษณะ กาลเวลา สติปัญญา ความสามารถ ความอดทนหรือแม้กระทั่งทรัพย์สินของทั้งปวง นี่แหละคือคริสเตียนที่ได้ถวายชีวิตให้แก่พระเจ้าอย่างแท้จริง

“เราทั้งหลายทุกคนต้องให้การด้วยตัวเองแก่พระเจ้า” (โรม 14:12)

“เพราะว่าจำเป็นเราทั้งหลายทุกคน ต้องปรากฏตัวที่หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์เพื่อทุกคนจะได้รับ (ค่าจ้าง) สมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว” (คือพิจารณาถึงจุดประสงค์และมูลเหตุซึ่งงูใจในชีวิตของเขา ตลอดจนผลที่ได้รับและความผูกพันตนเองในกิจการนั้น ๆ รวมทั้งการเอาใจใส่เพื่อให้ได้บรรลุถึงผลสำเร็จด้วย) (2 โครินธ์ 5: 10)

ชีวิตข้าขอมอบถวาย

1. ชีวิตข้าขอมอบถวาย

สุดแต่พระเจ้าทรงนำไป

วันเวลาที่ข้ามีอยู่

ข้ามอบไว้กับพระเยซู ๆ

2. เท้าของข้า พระองค์ทรงสร้าง

ขอเดินตามที่ทรงชี้ทาง

มือของข้าขอมอบไว้ให้

พระเจ้าโปรดใช้ตามพระทัย ๆ

3. ให้ปากข้ารับพระคำรัส

กล้าประกาศเรื่องความรอดบาป

ขอมอบเสียงร้องโมทนา

แด่พระองค์ผู้เป็นราชา ๆ

4. ความรู้ความชำนาญสามารถ

ไม่ใช่ของเราแต่ได้ขีดขาด

เงินและทอง สิ่งของที่มี

ขอถวายด้วยความยินดี ๆ

5. นำใจข้าขอมอบถวาย

ข้าอยากตามแต่น้ำพระทัย

ข้าถวายจิตวิญญาณกาย

ขอมอบไว้จนชีพวางวาย ๆ

คริสเตียนกับการถวาย

	หน้า
บทเรียนที่ 1 พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นเจ้าของสารพัดสิ่ง.....	6
บทเรียนที่ 2 ตัวอย่างการถวายที่สมบูรณ์แบบ.....	9
บทเรียนที่ 3 การถวายตัวของเราเอง.....	11
บทเรียนที่ 4 การถวายตัวรับใช้พระเจ้า	14
บทเรียนที่ 5 การใช้ความสามารถของเราเพื่อพระเจ้า	18
บทเรียนที่ 6 การถวายทรัพย์ให้แก่พระเจ้า.....	21
บทเรียนที่ 7 การถวายรายงานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา.....	23
บทเรียนที่ 8 วิธีรู้จักนำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของท่านตาม “หลักจิตสมบูรณ์” ในพระคริสตธรรมคัมภีร์.....	26

บทเรียนที่ 1 พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นเจ้าของสารพัดสิ่ง

การบ้าน : ท่องจำ 1 พงสาวดาร 29:11

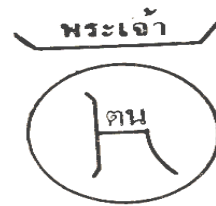
อ่าน : ปฐมกาล บทที่ 1-3

1. พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ขึ้นให้มีลักษณะคล้ายกับผู้ใด? (ปฐมกาล 1: 26)

ปัญหาที่นักศาสนศาสตร์ได้ถกเถียงกันมาช้านานแล้ว ก็คือ ปัญหาที่ว่า พระลักษณะของพระเจ้า ในร่างกายของมนุษย์มีอะไรบ้าง? พระฉายาของพระเจ้าดูเหมือนจะรวมถึงลักษณะที่สำคัญ ๆ ต่าง ๆ อันเป็นรากฐานของบุคลิกลักษณะ เป็นต้นว่า สติปัญญา ความเฉลียวฉลาด (ปฐมกาล 2: 19) อารมณ์ หรือความรู้สึก จิตใจหรือเจตนาารมณ์ (ปฐมกาล 3:6) ซึ่งมนุษย์ก็ได้มีสิ่งเหล่านี้ครบถ้วนทุกประการ เช่นเดียวกับพระเจ้าทรงมีนั่น เหตุใดพระเจ้าจึงทรงสร้างมนุษย์ขึ้นให้มีคุณสมบัติเช่นนี้? (โคโลสี 1: 16)

2. การกระทำของมนุษย์ซึ่งมีผลทำให้เขาถูกตัดขาดจากพระเจ้านั้น คืออะไร? (ปฐมกาล 3: 1-8)

ข้อสังเกต ข้อความตอนนี้ทำให้เราเข้าใจถึงลักษณะของความผิดบาป ได้อย่างชัดเจน อาดัมมิได้ดื่มสุรายาเมา มิได้ประพฤติผิดศีลธรรม มิได้ก่ออาชญากรรมหรือกระทำความผิดใด ๆ ในทำนองนี้เลย อาดัม และเอวาเพียงแต่ฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้า พยายามควบคุมบังคับ บัญชาชีวิตของตนเอง และพยายามที่จะแยกตัวให้เป็นอิสระจากพระ

เจ้า ความผิดบาปหมายถึงการดิ้นรนเพื่อความอิสระของชีวิตโดยไม่ยอมฟังพระเจ้า ตลอดจน การกระทำทุกสิ่งทุกอย่างตามใจปรารถนาของตนเอง

3. การที่อาดัมและเอวาฝ่าฝืนคำสั่งของพระเจ้าในครั้งนี้ ทำให้มีอะไรเกิดขึ้นในโลก?

(โรม 5: 12)

ปัจจุบันนี้มนุษย์มีปฏิกริยาต่อพระเจ้าอย่างไร? (ปฐมกาล 3: 8-10)

4. พระเจ้าทรงทำให้เราคืนกับพระองค์อย่างไร? (โรม 5: 10) _____

5. สิ่งที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา เพื่อช่วยให้เราสามารถดำรงชีวิตอยู่เพื่อพระองค์นั้น คืออะไร? (ยอห์น 14: 16-17)

6. โดยเหตุที่พระเจ้าให้เราคือดี มีสามัคคีธรรมกับพระองค์เหมือนดังอาคามเคมี บัดนี้ชีวิตของเราเป็นของผู้ใด? (1 โครินธ์ 6: 9, 20)

7. เมื่อเป็นเช่นนี้ เหตุใดเราจึงควรเชื่อฟังพระองค์? (โรม 12: 1, 2) _____

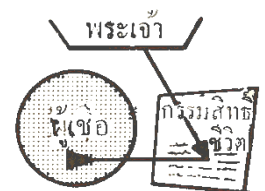
8. เคยมีใครบ้างหรือ ที่ลดความสำคัญของพระเจ้าไว้เป็นอันดับสองและได้รับความสำเร็จในชีวิต? (โยบ 9: 4)

9. คำกล่าวอย่างมีเหตุมีผลของท่านศาสดาพยากรณ์เอลียา ต่อหน้าปวงชนมีใจความว่าอย่างไร? (1 พงสาวดาร 18: 21)

หากว่าคำพูดของเอลียาถูกต้องสมเหตุสมผล เราก็จะต้องตัดสินใจเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งให้แน่นอน กล่าวคือถ้าหากเราเชื่อว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้า เราจะต้องปฏิบัติรับใช้พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์และจงรักภักดี หากว่าเราไม่เชื่อว่าพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าแล้ว เราก็ต้องถือว่าคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์เป็นการหลอกลวง และเราก็ควรชักชวนผู้คนไม่ให้เป็นคริสเตียน เราจะต้องเลือกเอาอย่างใดอย่างหนึ่งให้แน่นอน คือยืนหยัดเพื่อพระคริสต์ หรือต่อต้านพระองค์ จะปฏิบัติตัวอย่างครั้ง ๆ กลาง ๆ ไม่ได้เป็นอันขาด

10. พระเยซูตรัสว่า พระองค์จะทำการอย่างไรกับผู้ประพฤติด้อย่างครั้ง ๆ กลาง ๆ? (วิวรณ์ 3: 15, 16)

11. ท่านต้องการให้ใครเป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชาชีวิตจิตใจของท่าน?

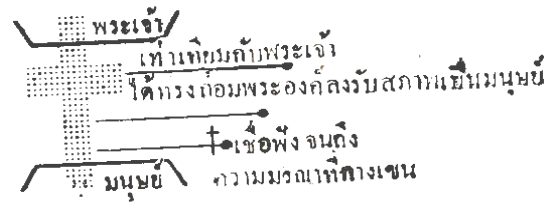

บันทึกและคำถาม

บทเรียนที่ 2 ตัวอย่างการถวายที่สมบูรณ์แบบ

การบ้าน : ท่องจำ 1 ยอห์น 2:6

อ่าน : ลูคา บทที่ 23 และ 24, โคลโลสี บทที่ 1 และ 2

การถวายพระองค์เองของพระบุตรของพระเจ้า

1. พระราชกิจของพระเยซูคริสต์ ที่แสดงว่าพระเยซูคริสต์ทรงถวายพระองค์เองอย่างสมบูรณ์แบบต่อพระบิดาเจ้า มีอะไรบ้าง? (ฟิลิปปี 2: 5-8)

2. พระประสงค์อันสูงสุดในพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ คืออะไร? (ฮีบรู 10: 7, ยอห์น 6:38)

3. อ่านยอห์น 12: 32-33 แล้วตอบคำถามต่อไปนี้:

ก. พระราชกิจของพระเยซูคริสต์ อันเป็นการกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าตามข้อพระธรรมเหล่านี้ นั่น คืออะไร? (ข้อ 32,33)

ข. ในพระธรรมข้อ 24 พระเยซูทรงยกอุทาหรณ์เรื่องเมล็ดข้าวที่จะต้องถูกฝังไว้ในพื้นดิน เมล็ดข้าวจะต้อง “เปื่อยเน่า” เพื่อเกิดผล เพราะเหตุใด?

ค. เรื่องนี้เล็งถึงพระเยซูเองอย่างไร? _____

ง. มีความหมายสำหรับเราอย่างไร? (ข้อ 25) _____

จ. หากท่านไม่ยอมเสียสละ ไม่ยอมชักนำผู้อื่นมาหาพระคริสต์ ไม่ยอมสู้ทนต่อความทุกข์ยาก และไม่ยอมปฏิเสธความปรารถนาของตนเอง ตลอดจนไม่กล้าทนต่อการถูกข่มเหงเบียดเบียน แต่กลับชอบความสะดวกสบาย ความมั่งงายแล้ว ท่านจะเกิดผลในชีวิตคริสเตียนของท่านไหม?

การถวายพระองค์เองของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า

1. พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่บันทึกไว้ในข้อพระธรรมต่อไปนี้ ที่แสดงว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถวายพระองค์เองเพื่อรับใช้พระเจ้า มีอะไรบ้าง?

ก. ยอห์น 16: 8-11 _____

พระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการสำนึกบาปดังที่กล่าวมานี้ มีส่วนช่วยเราในการประกาศเผยแผ่อย่างไรบ้าง?

ข. ยอห์น 16: 13 _____

ข้อสังเกต พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำผู้เชื่อให้เข้าใจถึงความจริงฝ่ายวิญญาณจิต และพระองค์ทรงคลายบรรดาอัครสาวกและคริสเตียนในสมัยเริ่มแรกให้บันทึกพระคริสตธรรมใหม่ขึ้น

ค. โรม 5: 5 _____

ง. โรม 8: 14 _____

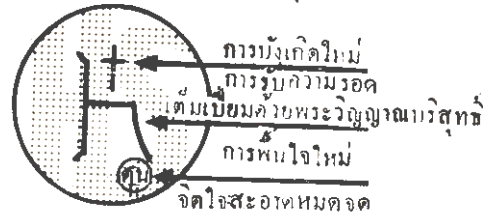
จ. โรม 8: 16 _____

ฉ. โรม 8: 26 _____

2. เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงควบคุมบังคับบัญชาชีวิตจิตใจของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หรือกลุ่มชนหนึ่งกลุ่มใดแล้ว การกระทำของบุคคลเหล่านั้นจะถวายพระเกียรติแก่พระวิญญาณบริสุทธิ์เอง หรือถวายพระเกียรติแก่พระเยซูคริสต์? (ยอห์น 16: 14)

บทเรียนที่ 3 การถวายตัวของเราเอง

HS. หมายถึง พระวิญญาณบริสุทธิ์

การบ้าน : ท่องจำ: สดุดี 139:23, 24

อ่าน : สดุดี บทที่ 51, กาลาเทีย บทที่ 5, เอเฟซัส บทที่ 5

1. ร่างกายของเราที่ได้รับการชำระแล้วเป็นใคร?

(1 โครินธ์ 6: 19, 20) _____

2. เมื่อเป็นเช่นนี้เราจึงถวาย _____ ของเราให้แก่พระองค์

(ยากอบ 3: 2-5)

ก. เหตุใดอวัยวะดังกล่าว จึงเป็นส่วนสำคัญยิ่งของร่างกายของเรา? (ยากอบ 3: 6)

ข. เราควรจะรู้จักใช้อวัยวะนี้ให้เป็นประโยชน์อย่างไรบ้าง? (มัทธิว 12: 36) _____

3. เรายังต้องถวาย _____ ของเราให้แก่พระองค์ด้วย (สุภาษิต 4: 23)

ก. มีอะไรบ้างที่เราควรรู้เกี่ยวกับเรื่องนี้ (เยเรมีย์ 17:9) _____

ข. ผู้ที่ถวายตัวให้แก่พระเจ้า ควรอธิษฐานขอให้พระองค์ทรงทำอะไร? (สดุดี 139: 23-24)

ค. เราควรจัดการอย่างไรกับความคิดบาปของเรา? (1 ยอห์น 1:9) _____

ง. พระเจ้าทรงต้องการให้เรา มีสภาพจิตใจอย่างไร? (สดุดี 51: 17) _____

จ. พระเจ้าทรงแสวงหาผู้ที่มีจิตใจอย่างไร? เพราะเหตุใด? (2 โครินธ์ 16:9) _____

4. ในฐานะที่เราเป็นผู้ที่ดำเนินชีวิต ในร่มพระคุณของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์ เราควรมีจิตใจและคุณสมบัติตามแบบอย่างของใคร? (ฟิลิปปี 2: 5-8)

ก. ผลของการรักษาจิตใจให้มีความสัมพันธ์อันดีกับพระเจ้านั้น เป็นอย่างไร? (อิสยาห์ 26: 3)

ข. เราจะรักษาระดับจิตใจของเราให้มีความสัมพันธ์อันดีกับพระเจ้าได้อย่างไร? (ฟิลิปปี 4: 6, 7)

5. ความผิดบาปตามที่กล่าวถึงในพระธรรม 1 โครินธ์ 6: 9-10, 13-18 มีอะไรบ้าง?

ก. กษัตริย์ดาวิดได้กระทำความผิดบาปอะไรที่ไม่เป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า?

(2ซามูเอล 11: 14-15, 26, 27)

ข. พระเจ้าทรงกำหนดโทษของผู้ที่ประพฤติผิดในทางเพศอย่างไร? (1 โครินธ์ 6: 9-10)

ค. เหตุใดคริสเตียนจึงไม่ควรประพฤติผิดในทางเพศ? _____

ง. ตามพระธรรมมัทธิว 5: 28 นั้น พระเยซูคริสต์ทรงสอนไว้อย่างไรเกี่ยวกับการหลงผิดในเรื่องเพศตรงกันข้าม?

จ. เราจะใช้ข้อพระธรรมต่อไปนี้ เพื่อชนะความหลงผิดในเรื่องเพศตรงกันข้ามได้อย่างไร?

ฟิลิปปี 4: 8 _____

สดุดี 119: 11 _____

1 โครินธ์ 10: 13 _____

โรม 6: 14 _____

ฉ. ท่านจะนำเอาข้อพระธรรม 1 เธสะโลนิกา 5: 22 ไปใช้ในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนต่างเพศในชีวิตของท่านได้อย่างไร?

บันทึกและคำถาม

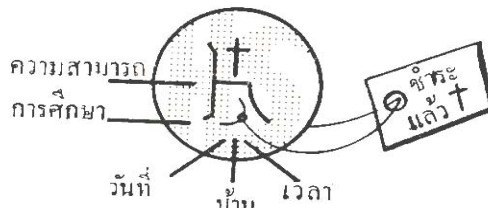
บางคนอาจถามว่า “จำเป็นหรือไม่ที่ข้าพเจ้าจะต้องมีชัยชนะต่อความพ่ายแพ้ และความขัดข้อง
หมองใจทั้งปวงในชีวิตของข้าพเจ้า ก่อนที่ข้าพเจ้าจะสามารถเปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์?” ขอ
ตอบว่าไม่จำเป็นแต่ประการใด พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เดียวที่สามารถถอภัยโทษในความผิดบาปของ
ท่านได้ฉันใด พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นผู้เดียวที่สามารถประทานชัยชนะและฤทธิ์เดชให้แก่ท่านได้
ฉันนั้น

บทเรียนที่ 4 การถวายตัวรับใช้พระเจ้า

การบ้าน : ท่องจำ : กาลาเทีย 2:20

อ่าน : โรม บทที่ 12

1. เราควรรอพื้นฐานอย่างไรเกี่ยวกับการใช้เวลาที่พระเจ้าทรงประทานให้เรา? (สดุดี 90: 12)

2. หากว่าเราเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเจ้า เราจะทำอย่างไร? (เอเฟซัส 5: 16) _____

ก. ชีวิตของเรามีความแน่นอนเพียงใด? (ยากอบ 4: 14) _____

ข. พระเจ้าทรงเรียกร้องให้ท่านใช้เวลาของท่านอย่างไร? (สดุดี 62:8) _____

ค. พระเยซูคริสต์ทรงเตือนให้เราใช้เวลาของเราอย่างไร ในขณะที่เราคอยทำการเสด็จกลับมาของพระองค์? (มาระโก 13: 33-37)

ง. หากว่าเราปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้าอย่างเคร่งครัด เราจะใช้เวลาของเราอย่างไร? (เอเฟซัส 5: 15-16)

3. ในฐานะที่เราเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเจ้าในการใช้เวลาของเรา เราควรจะเข้าใจอะไรบ้าง? (เอเฟซัส 5: 17)

ก. ในการที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้า ว่าพระองค์ประสงค์ที่จะให้รับใช้พระองค์อย่างไร เราจำเป็นต้องรับประสบการณ์อย่างไร? (เอเฟซัส 5: 18)

ข. พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงประทานอะไรให้แก่ผู้ที่ถวายตัวรับใช้พระเจ้าด้วยความซื่อสัตย์?
_____ (กิจการ 1:8) _____ ผู้ที่ถวายตัวรับใช้พระเจ้าจึง
กระทำทุกสิ่งใน

_____ (โคโลสี 3: 17)

ค. เมื่อเป็นเช่นนั้น เราควรใช้เวลาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานให้แก่เราอย่างไร?

_____ (เอเฟซัส 5: 19, 20)

ง. พระคริสตธรรมคัมภีร์อธิบายถึงชีวิตที่เต็มไปด้วยสาระประโยชน์และความชื่นชมยินดีนี้
อย่างไร? (ยอห์น 10: 10)

4. ในฐานะที่เราเป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระเจ้า เป็นผู้ที่รัก เชื่อฟัง และปฏิบัติตามน้ำพระทัยของ
พระองค์ เราจะใช้เวลาของเราในการทำอะไร? (มาระโก 16: 15)

ก. พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่าอย่างไรเกี่ยวกับผู้ที่มึปัญญา? (สุภาษิต 11: 30) _____

ข. ตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมมาระโก 8: 36 นั้น พระคริสต์ทรงประเมินคุณค่าจิตวิญญาณ
ของมนุษย์ไว้มากเพียงใด?

ค. เมื่อเป็นเช่นนั้นสิ่งที่ใหญ่ยิ่งที่สุด ซึ่งท่านสามารถกระทำเพื่อคนอื่นได้ คืออะไร?

ง. จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เมื่อมีผู้กลับใจใหม่รับเอาพระคริสต์
เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด?(ลูกา 15: 7, 10)

จ. ท่านอัครสาวกเปาโลมีความรู้สึกอย่างไรต่อบรรดาผู้ที่ท่านได้นำมาหาพระคริสต์?

(1 เศษ โฉนด: 19-20) _____

5. หนึ่งสัปดาห์มีกี่ชั่วโมง? _____

6. เหตุใดคนอื่น ๆ จึงสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างเกิดผลดียิ่งกว่าท่านทั้ง ๆ ที่ต่างก็มีเวลาเท่า ๆ กัน?

การปฏิบัติ

ตารางเวลาที่แสดงไว้ต่อไปนี้อาจเป็นประโยชน์แก่ท่าน ในการช่วยให้ท่านมีความระมัดระวัง ในการใช้เวลาเพื่อพระเจ้า จงเติมลงในช่องเวลาของแต่ละวันว่า ท่านได้ใช้ช่วงระยะเวลาเหล่านั้น ในการทำอะไรบ้าง ศึกษาเล่าเรียน เข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพังหาความบันเทิง นอนหลับพักผ่อน ปฏิบัติรับใช้พระเจ้า ฯลฯ เมื่อสิ้นสัปดาห์หนึ่ง ๆ ขอให้รวมยอดไว้ในตอนท้ายของการตารางว่า ท่านได้ใช้เวลาในกิจกรรมเหล่านั้นสัปดาห์ละกี่ชั่วโมง สถิติที่ท่านได้รับนี้ จะช่วยท่านให้แบ่งเวลาของแต่ละวันได้ถูกต้อง

	จันทร์	อังคาร	พุธ	พฤหัสบดี	ศุกร์	เสาร์	อาทิตย์
6.00							
7.00							
8.00							
9.00							
10.00							
11.00							
12.00							
1.00							
2.00							
3.00							
4.00							
5.00							
6.00							
7.00							
8.00							
9.00							

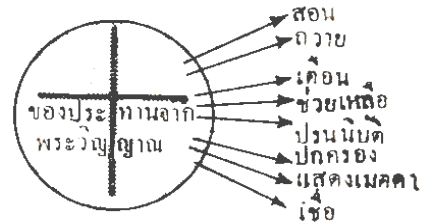
10.00							
11.00							
12.00							
<p>การใช้เวลา</p> <p>ศึกษาเล่าเรียน ----- นอนหลับพักผ่อน ----- บำเพ็ญตนเพื่อสาธารณะ</p> <p>เข้าเฝ้าพระเจ้าตามลำพัง ----- หาคความบันเทิง ----- ประโยชน์ -----</p> <p>ปฏิบัติรับใช้พระเจ้า ----- กีฬา ----- ทำงานบ้าน -----</p> <p>ประกอบอาชีพ ----- กิจกรรมอื่น ๆ -----</p>							

บทเรียนที่ 5 การใช้ความสามารถของเราเพื่อพระเจ้า

การบ้าน : ท่องจำ: 1 เปโตร 4:10

อ่าน : 1 โครินธ์ บทที่ 12

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีสติปัญญา ความเฉลียวฉลาด และความสามารถผิดแผกแตกต่างกันไป คริสตจักรคือสถาบันซึ่งประกอบไปด้วยกลุ่มชนผู้ซึ่งพร้อมที่จะถวายทรัพย์สิ่งของต่าง ๆ ตลอดจนสติปัญญา และความสามารถให้แก่พระเจ้า ทุกสิ่งทุกอย่างที่คริสต์มีอยู่ควรอุทิศถวายให้แก่พระเจ้าอย่างครบถ้วน เพื่อใช้ในการปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ตามที่พระองค์ทรงนำ

พระคริสต์ธรรมคัมภีร์สอนว่า คริสตจักรเปรียบเสมือนพระกายของพระคริสต์ โดยที่พระคริสต์ทรงเป็นศีรษะแห่งพระกายนั้น (1 โครินธ์ 12: 27, เอเฟซัส 5:23) ร่างกายของท่านมีอวัยวะต่าง ๆ มากมาย หลายส่วน และแต่ละส่วนก็มีหน้าที่ของมันเองโดยเฉพาะนั้นใด คริสตจักรก็ย่อมประกอบไปด้วยสมาชิกหลาย ๆ คน ซึ่งมีหน้าที่แตกต่างกัน และต่างก็ให้ความร่วมมือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในพระกายของพระคริสต์นั้น

คริสเตียนทุกคนได้รับของประทานจากพระเจ้า ทั้งฝ่ายเนื้อหนัง และฝ่ายวิญญาณจิต มนุษย์ทุกคนมีของประทานฝ่ายเนื้อหนังมาแต่กำเนิด (เช่นความสามารถ และสติปัญญาต่าง ๆ) ส่วนของประทานฝ่ายวิญญาณจิตนั้นเราได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเราบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณจิต ของประทานดังกล่าวนี้ เป็นปัจจัยอันสำคัญในอันที่จะช่วยให้คริสเตียนปฏิบัติรับใช้ผู้อื่นเพื่อเห็นแก่พระคริสต์

ของประทานฝ่ายเนื้อหนัง

1. สติปัญญาและความสามารถที่ท่านมีอยู่นั้นมีอะไรบ้าง? _____

2. ท่านได้รับสิ่งเหล่านี้มาจากไหน? _____
3. ตามข้อพระธรรม 1 โครินธ์ 4: 8 เราควรรู้สึกอย่างไรต่อของประทานนั้น? _____
4. ท่านจะนำข้อพระธรรมโคโลสี 3: 17 มาใช้เกี่ยวกับของประทานฝ่ายเนื้อหนังที่เราได้รับอย่างไร? _____

ของประทานฝ่ายวิญญาณจิต

1. ข้อพระธรรมต่อไปนี้เน้นในเรื่องของประทายฝ่ายวิญญาณจิต

โรม 12: 3-8

1 โครินธ์ 12: 1-31

เอเฟซัส 4: 4-16

1 เปโตร 4: 10, 11

ของประทานฝ่ายวิญญาณจิต ที่ท่านอ่านพบในพระธรรมซึ่งอ้างไว้แล้วนั้นมีอะไรบ้าง? ให้จดไว้พร้อมกับคำอธิบายโดยย่อ (ท่านอาจจะค้นคว้าจากคู่มือหัวข้อพระคริสตธรรมคัมภีร์

ของประทานฝ่ายวิญญาณจิต

คำอธิบายโดยย่อ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2. นอกเหนือจากของประทานซึ่งได้กล่าวมาแล้ว ยังมีของประทานฝ่ายวิญญาณจิตอื่นใดบ้าง?

3. พระเจ้าได้ประทาน ผู้ที่เปี่ยมไปด้วยพระพรให้แก่คริสตจักรเพราะเหตุใด?

(เอเฟซัส 4: 11-16)

4. หากว่าคริสเตียนสองคน ได้รับของประทานอย่างเดียวกัน เขาจะใช้ของประทานนั้นในทางเดียวกันหรือไม่? (1 โครินธ์ 12: 4-6)

5. ของประทานบางอย่างมีคุณค่ามากกว่าอย่างอื่นหรือไม่? (1 โครินธ์ 12: 28-31)

6. ท่านอัครสาวกเปาโลกล่าวไว้ว่าอย่างไร ในการเน้นมิให้คริสเตียนอวดตัว เกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณจิตที่ได้รับ? (โรม 12: 4, 5, 1 โครินธ์ 12:15-26, 1 โครินธ์บทที่ 13 เอเฟซัส 4: 11-16)

7. ความรับผิดชอบของท่านต่อของประทานฝ่ายวิญญาณจิตที่ท่านได้รับนั้นมีอะไรบ้าง? (โรม 12: 3-8)

การปฏิบัติ

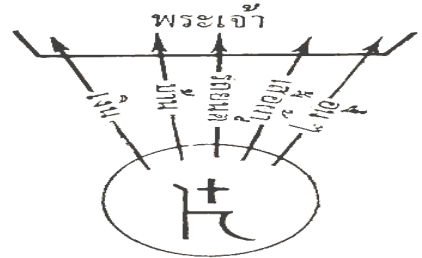
วิธีพิจารณาเกี่ยวกับของประทานฝ่ายวิญญาณจิตที่ท่านได้รับ

1. ของประทานต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้มนุษย์นั้นมีอะไรบ้าง? จงศึกษาให้ถี่ถ้วน
 2. ท่านอาจได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณจิตเพียงอย่างเดียวหรือมากกว่านั้นก็ได้อะไรบ้าง? (1 โครินธ์ 12: 11)
 3. จงอธิษฐานให้พระเจ้าเปิดเผยให้ท่านทราบว่าท่านได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณจิตอะไรบ้าง?
 4. จงเสาะหาโอกาสใช้ของประทานของท่านให้เกิดประโยชน์เพื่อผู้อื่น
 5. พระเจ้าทรงอวยพรท่านในการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณจิต ของท่านอย่างไรบ้าง?
 6. หากท่านไม่แน่ใจว่าท่านได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณจิตอะไรบ้างท่านอาจถามคริสเตียนที่เข้มแข็งซึ่งรู้จักท่านดีได้
 7. จงพยายามใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณจิตที่ท่านได้รับนั้น ให้เกิดผลประโยชน์มากขึ้นโดยอาศัยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่พระคริสตธรรมคัมภีร์เตือนไว้
 8. พึงตระหนักว่า พระเจ้าอาจได้ประทานของประทานฝ่ายวิญญาณจิตบางอย่างให้แก่ท่าน โดยที่ท่านยังไม่รู้ตัวเลยก็ได้
 9. พึงระลึกไว้เสมอว่า ท่านจะต้องรับผิดชอบในการใช้ของประทานฝ่ายวิญญาณจิตที่ท่านได้รับจากพระเจ้า
 10. ท่านคิดว่าของประทานฝ่ายวิญญาณจิตที่พระเจ้าประทานให้แก่ท่านนั้นคืออะไร?
-

บทเรียนที่ 6 การถวายทรัพย์ให้แก่พระเจ้า

การบ้าน : ท่องจำ: ลูกา 16:13

อ่าน : 2 โครินธ์ บทที่ 9, มัทธิว 6:19-34, ลูกา 12:15-21, มัทธิว 25:14-30

มาตรฐานเดิม

1. พระเจ้าทรงบัญชาให้ผู้ที่อยู่ภายใต้บัพญญัตติ ของโมเสสทำอะไร? (มาลาคี 3: 8-10)

2. คำว่าสิบลด หรือสิบชักหนึ่งนั้นหมายความว่าอย่างไร? (ฮีบรู 7: 2)

3. ในฐานะที่เราทั้งหลายเป็นผู้เชื่อในพระคริสต์ เราจึงอยู่ในร่มพระคุณของพระองค์ มิได้อยู่ภายใต้พระบัญญัติอีกต่อไป ทั้งนี้เพราะว่าการปฏิบัติตามพระบัญญัติมิได้ให้ผู้ที่ปฏิบัติตามได้รับชีวิตนิรันดร์ (กาลาเทีย 2: 16, 3:21, 22) เราได้รับชีวิตนี้โดยพระมหากรุณาธิคุณของพระเจ้า แม้ว่าเราไม่สมควรที่จะรับ และไม่สามารถที่จะหามาได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงขอให้วินิจฉัยเอาเองว่า แรงผลักดันและมาตรฐานชีวิตในการรับใช้พระเจ้าด้วยการถวายทรัพย์ของเราอยู่ในระดับสูงกว่าผู้ที่อยู่ภายใต้พระบัญญัติหรือไม่?

มาตรฐานใหม่

1. อ่าน 2 โครินธ์ บทที่ 8 และ 9 แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ก. ตามข้อพระธรรมที่อ้างไว้นี้ ท่านอัครสาวกเปาโลได้หนุนน้ำใจสมาชิกคริสตจักรชาวเมืองโครีนธ์ ให้มีใจเอื้อเฟื้อ บริจาคทรัพย์เพื่อช่วยเหลือคริสเตียนที่ขัดสน ท่านได้ยกย่องคริสตจักรมณฑลมาคะโดเนียว่าเป็นตัวอย่างที่ดี ก่อนที่สมาชิกคริสตจักรมณฑลมาคะโดเนียได้ถวายทรัพย์ให้แก่พระเจ้านั้นเขาได้ทำอะไรก่อน? (2 โครินธ์ 8:5)

ข. จากตัวอย่างในเรื่องนี้ ท่านพอที่จะตัดสินใจได้ไหมว่า พระเจ้าสนพระทัยในตัวของท่านมากกว่าเงินของท่านหรือ?

ค. เหตุใดการถวายทรัพย์จึงเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตคริสเตียน? (2 โครินธ์ 8:7)

ง. ผู้ที่เป็นแบบอย่างอันดียิ่งแก่เราในการถวายทรัพย์ คือใคร? (2 โครินธ์ 8:9, 9:15)

จ. คำว่า “คนที่หว่านเล็กน้อย จะเกี่ยวเก็บเล็กน้อย” ในพระธรรม 2 โครินธ์ 9:6 นั้น หมายความว่าอย่างไร? _____

ฉ. เราต้อง “ถวาย” อย่างไรจึงจะเป็นที่ขอบพระทัยของพระเจ้า? (2 โครินธ์ 9: 7)

2. คริสเตียน และทรัพย์สมบัติของเขาเป็นของใคร? (1 โครินธ์ 6: 19-20)

3. แรงผลักดันของคริสเตียนในการใช้สิ่งต่าง ๆ ที่เขามีอยู่นั้น คืออะไร? (2 โครินธ์ 10: 31)

4. ในฐานะที่ท่านเป็นคนต้นเรือนของพระเจ้า จงพิจารณาไตร่ตรองถึงรายได้และทรัพย์สมบัติของท่านว่า ท่านควรสงวนส่วนใดไว้สำหรับตัวของท่านเอง?

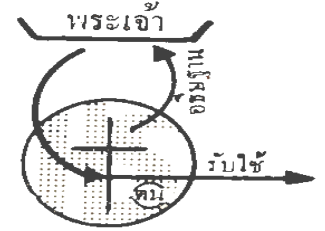
5. จงจดรายชื่อของกลุ่มคริสเตียนและคริสตจักรต่าง ๆ ซึ่งมีความขยันขันแข็งในการรับใช้พระเจ้า เพื่อให้พระบัญชาที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้าสำเร็จ ซึ่งท่านปรารถนาที่จะบริจาคทรัพย์เพื่อมีส่วนร่วมในกิจการของเขาเหล่านั้น

บทเรียนที่ 7 การถวายรายงานต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

การบ้าน : ท่องจำ: 2 โครินธ์ 5:10

อ่าน : ลูกา 19:12-27, มัทธิว บทที่ 24 และ 25

1. ตามข้อพระธรรม 2 โครินธ์ 5: 10 นั้น เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมายังโลกนี้ อีก พระองค์จะทรงกระทำอะไร?

2. คำว่า “เราทั้งหลายทุกคน” ในข้อพระธรรมนี้ หมายถึงคริสเตียนโดยเฉพาะหรือ?

ข้อสังเกต

พระเจ้าได้ทรงพิพากษาโทษความผิดบาปของผู้เชื่อ โดยพระคริสต์แล้ว (โรม 8:1) เพราะฉะนั้น การพิพากษาในที่นี้ จึงเป็นเพียงการตัดสินผลงานของคริสเตียน นับตั้งแต่เริ่มเป็นคริสเตียนเป็นต้นมา

3. อ่านพระธรรม 1 โครินธ์ 3: 11-15 แล้วตอบคำถามต่อไปนี้

ก. การตัดสินผลงานของเรา เปรียบได้กับการทดสอบวัตถุต่าง ๆ ด้วยไฟนั่นเอง ตามข้อพระธรรมที่อ้างไว้นี้ พระเจ้าทรงพอพระทัยในคุณภาพของผลงานของเรา หรือในปริมาณการปฏิบัติงานของเรา? (ข้อ 13)

ข. เป็นไปได้หรือไม่ว่า เราอาจใช้เวลามากในการปฏิบัติรับใช้พระเจ้า แต่ไม่ได้รับบำเหน็จรางวัลอะไรเลย เนื่องด้วยเราปฏิบัติในทางที่ผิดหรือไม่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฯลฯ

ค. แม้ว่าพระเจ้าปฏิเสธไม่รับผลงานของคริสเตียน เขาผู้นั้นยังคงได้รับความรอดหรือไม่? (ข้อ 15)

4. การตัดสินใจผลงานของคริสเตียนนั้นจะเกิดขึ้นเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาขอถามว่า เราทราบถึงกำหนดเวลาการเสด็จกลับมาของพระองค์หรือไม่? (กิจการ 1: 6, 7)

5. ในระหว่างที่พระองค์ยังไม่เสด็จกลับมา เราควรมีใจจดจ่อต่อสิ่งใด? (กิจการ 1:8)

6. เหตุใดพระคริสต์จึงทรงรอคอยเป็นเวลานานกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมา? (2 เปโตร 3: 9)

7. อ่านพระธรรม มาระโก 13:1-36 ซึ่งเป็นคำพยากรณ์ว่าด้วยเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในโลก เมื่อพระคริสต์ใกล้จะเสด็จกลับมาแล้ว ฉะนั้น เมื่อเราเห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ในโลกเปลี่ยนแปลงและเลวร้ายลงตามคำทำนายในข้อพระธรรมเหล่านี้ ก็ย่อมจะเป็นหมายสำคัญให้เราทราบได้ว่า วาระแห่งการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ใกล้เข้ามาทุกขณะแล้ว

ก. คำสั่งสอนที่เทียมเท็จจะแพร่หลายมากขึ้นหรือไม่? (ข้อ 5,6)

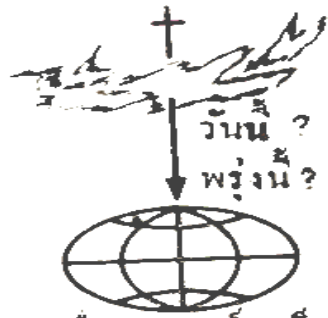
ข. สถานการณ์ของโลกจะเป็นอย่างไร? (ข้อ 7,8) _____

ค. จะเกิดภัยธรรมชาติอย่างไร? (ข้อ 8) _____

ง. ปฏิกริยาของชาวโลกต่อผู้เชื่อแท้จริงจะเป็นอย่างไร? (ข้อ 12-13) _____

จ. ขอให้บรรยายด้วยถ้อยคำของท่านเองว่า การเสด็จกลับมาของพระคริสต์นั้นมีลักษณะเหมือนกับอะไร? (ข้อ 26,27)

ฉ. ในวาระใกล้ถึงกำหนดที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา ผู้เชื่อทั้งหลายจำเป็นต้องทำอะไร? (ข้อ 33)

วันนี้ ?
พรุ่งนี้ ?
เมื่อพระองค์เสด็จกลับมา
ท่านจะพร้อมหรือ?
ท่านจะยินดีพบพระองค์หรือ?

บันทึกและคำถาม

บทเรียนที่ 8 วิธีรู้จักนำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของ

ท่านตาม “หลักจิตสมบูรณ์” ในพระคริสตธรรมคัมภีร์

คุณพร ที่รัก

ผมชอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ในการที่คุณส่งข่าวให้ผมได้ทราบถึงประสบการณ์อันน่าตื่นเต้นและ
ชื่นชนยินดี ในพระคุณของพระคริสต์

เมื่อผมอ่านจดหมายถึงตอนที่คุณแสดงความปรารถนา ที่จะอุทิศชีวิตเพื่อรับใช้พระคริสต์อย่าง
เต็มทีนั้น ผมขอบพระคุณพระเจ้า สำหรับความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ และการที่พระองค์ทรงนำ
ทางชีวิตของทุกคนที่เชื่อฟังในพระองค์ ด้วยความซื่อสัตย์และเต็มใจ และขอบพระคุณพระองค์ในการที่
คุณตอบสนองความรักของพระองค์ และมีความปรารถนาที่จะไว้วางใจในพระองค์สำหรับชีวิตทุก ๆ
ด้าน

เรื่องนี้เป็นประเด็นที่สำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งได้ทำให้คริสเตียนเป็นจำนวนมากผิดพลาดมิได้รับชีวิตที่
ครบบริบูรณ์ และเต็มไปด้วยความมุ่งหมายตามที่พระเยซูคริสต์เจ้าได้ทรงสัญญาไว้ในพระธรรมยอห์น
10: 10 การไม่เข้าใจถึงพระลักษณะอันแท้จริงของพระเจ้า เป็นต้นว่า ความรักอันสูงส่ง พระเมตตากรุณา
พระสติปัญญา ฤทธานุภาพ ตลอดจนความบริสุทธิ์ของพระองค์ ทำให้คริสเตียนเป็นจำนวนมาก หลงผิด
เลือกดำเนินชีวิตตามแผนการที่โง่เขลาของตนเอง แทนที่จะดำเนินชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า บาง
คนเข้าใจผิดคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ที่ทารุณ โหดร้ายซึ่งมนุษย์จำต้องสังเวทสักการะ มิฉะนั้นแล้วก็
จะต้องเผชิญกับพระพิโรธอย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยง ไม่ผิดอะไรกับเทพเจ้าของบุคคลอื่น ๆ นั่นเอง ด้วย
เหตุที่บุคคลดังกล่าวนี้มีความหวาดกลัวพระเจ้ามากเกินไป เขาจึงไม่สามารถรับพระองค์และเชื่อฟัง
พระองค์ได้ ความรู้สึกเช่นนี้อาจเกิดขึ้นได้สำหรับผู้ที่มีความหวาดกลัวต่อบิถัมภดาฝ่ายเนื้อหนัง ผู้ซึ่งมี
ความเคร่งครัดเกินขอบเขต และปกครองลูกด้วยวิธีที่รุนแรงเกินไป จนทำให้พวกเขาพลอยเข้าใจ
ไขว้เขวไปคิดว่าพระเจ้าทรงเป็นเช่นเดียวกันนี้

พูดตามความจริงแล้ว มีคริสเตียนเป็นจำนวนมากที่ปรารถนาที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า
แต่เขาไม่รู้ว่า จะรู้จักนำพระทัยของพระองค์เพื่อชีวิตของเขาได้อย่างไร

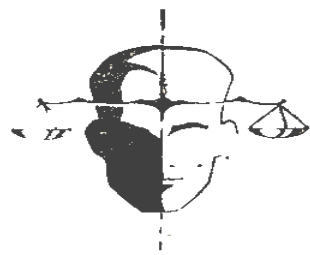
สุด

เมื่อเร็ว ๆ นี้มีบัณฑิตหนุ่ม ทำทางเป็นผู้คิดมีสกุลผู้หนึ่งมาขอคำปรึกษาจากผม เกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงมีต่อชีวิตของเขา เขาถามว่า “ทำอะไรผมจึงจะสามารถทราบได้ว่า พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ผมทำอะไรบ้าง?” ผมอธิบายให้เขาฟังอย่างสั้น ๆ ว่า วิธีปลอดภัยที่

ที่จะรู้ถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าในอันที่จะยึดถือเป็นแบบฉบับตลอดมานั้นก็คือ กระทำตาม “หลักจิตสมบูรณ” และเพียงชั่วระยะเวลาไม่ถึงหนึ่งชั่วโมง บัณฑิตหนุ่มผู้นั้น ก็สามารถทราบถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าที่ทรงมีต่อชีวิตของเขา ซึ่งเขาพยายามเสาะแสวงหามานับเป็นเวลาแรมปีแล้ว

คุณอาจถามว่า “หลักจิตสมบูรณ” นี้คืออะไร? พระธรรม 2 โธโมทิ 1:7 กล่าวว่า “พระเจ้ามิได้ประทานจิตที่ขลาดกลัวให้เรา แต่ได้ประทานจิตที่ประกอบด้วยฤทธิ์ความรัก และการบังคับตนเองให้แก่เรา” คำว่าบังคับตนเองนี้ หมายถึง “การมีจิตใจที่รู้จักยับยั้ง อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” และเป็นจิตใจที่รับการ “สร้างขึ้นใหม่” แล้ว ตามพระธรรมโรม 12:1,2 “พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแด่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดีอะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรคือขอยอดเยียม”

การใช้จิตสำนึกของมนุษย์ธรรมดา หรือมนุษย์ฝ่ายเนื้อหนังนั้นแตกต่างกับการใช้จิตสำนึกของมนุษย์ฝ่ายวิญญาณ ผู้ใช้ “หลักจิตสมบูรณ” คือ มนุษย์ประเภทแรกอาศัยสติปัญญาความสามารถของตนเอง โดยมีได้ฟังพระสติปัญญา และฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ส่วนมนุษย์ประเภทหลังนั้น เป็นผู้ที่มีจิตใจของพระคริสต์ ยอมรับเอาพระสติปัญญาคำสั่งสอนของพระเจ้า โดยความเชื่ออยู่เสมอ ทุกเวลานาที

คุณพรที่รัก ในฐานะที่คุณเป็นคริสเตียนคนหนึ่ง เพราะฉะนั้นการตัดสินใจของคุณขึ้นอยู่กับอารมณ์สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงหรือขึ้นอยู่กับ “สามัญสำนึกของมนุษย์ธรรมดา” อย่างนั้นหรือ? หรือว่าการตัดสินใจของคุณตั้งมั่นอยู่บนรากฐานของ “หลักจิตสมบูรณ” ดังกล่าวมาแล้วนั้น

ตลอดเวลาหลายปีที่ผมได้ให้คำแนะนำคำปรึกษาแก่คริสเตียนเป็นจำนวนมากนั้น ปัญหาที่มีผู้ถามผมมากที่สุดปัญหาหนึ่งก็คือ “ทำอย่างไรข้าพเจ้าจึงจะทราบถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของข้าพเจ้าได้?” คริสเตียนเหล่านั้นส่วนใหญ่มักต้องการที่จะให้พระเจ้าบันดาลให้เหตุการณ์ใหญ่หลวงเกิดขึ้นในชีวิตของเขา ซึ่งจะเปิดเผยให้เขาทราบถึงแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขา ความรู้สึกมีส่วนสำคัญในชีวิตของเรา แต่เราก็ไม่ควรพึ่งความรู้สึกมากนัก ความรู้สึกเป็นผลของความเชื่อฟัง ตามที่ปรากฏในพระธรรมยอห์น 14:21 เราต้องยึดมั่นในหลักจิตสมบูรณ ตามที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่เราแล้วนั้น

ด้วยเหตุนี้คริสเตียนที่ซื่อสัตย์ทุก ๆ คนจึงปรารถนาที่จะใช้เวลา สติปัญญาความสามารถ และทรัพย์สมบัติที่ปวง ที่พระเจ้าประทานให้แก่เขาให้เป็นประโยชน์ต่อพระคริสต์ คริสเตียนแต่ละคนต่างก็มีความสามารถพิเศษแตกต่างกันไป เช่น บ้างก็มีความสามารถในด้านเทศนาสั่งสอน เผยแพร่พระกิตติคุณ เป็นอาจารย์ ครู ดำเนินธุรกิจ รักษาโรค ปฏิบัติรับใช้ต่าง ๆ ดังที่ได้บันทึกไว้ในพระธรรมโรม บทที่ 12, 1 โครินธ์บทที่ 12-24, เอเฟซัสบทที่ 4 และข้ออื่น ๆ

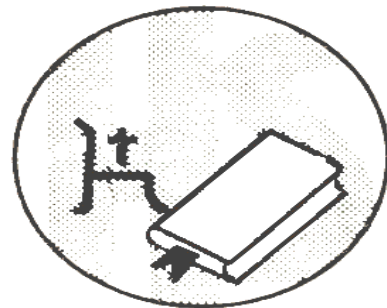
ในเวลาที่คุณคำนึงถึงความสามารถต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้แก่คุณ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับวิชาชีพ บุคลิกลักษณะ หรือคุณสมบัติใด ๆ ก็ตาม ผมใคร่ที่จะแนะนำให้ค้นหาหาคะดาศมาสักแผ่นหนึ่งแล้วจดวิถีทางที่คุณสามารถรับใช้พระคริสต์อย่างเกิดผลที่สุด ซึ่งจะเป็นการถวายพระเกียรติและพระสง่าราศีแด่พระองค์แล้วก็จดบันทึกข้อดีและข้อเสียของวิถีทางนั้น ๆ แล้วพิจารณาโดยใช้หลักจิตสมบูรณ เพื่อชีวิตของท่านจะเกิดผลมากที่สุดในการ “แสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด” แล้วคุณก็จะรู้ถึงวิธีรับใช้พระเจ้าตามน้ำพระทัยของพระองค์อย่างสมบูรณ หลักจิตสมบูรณนี้จะใช้ได้ผลก็ต่อเมื่อคุณปฏิบัติตามเงื่อนไขต่อไปนี้

ประการแรก คุณจะต้องไม่ปล่อยให้มีความผิดบาปใด ๆ ในจิตใจของคุณที่คุณยังไม่สารภาพต่อพระเจ้า ตามข้อพระธรรม 1 ยอห์น 1: 9 ซึ่งว่า “ถ้าเราสารภาพความผิดของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปโทษของเราและจะทรงชำระเราให้พ้นจากอธรรมทั้งสิ้น” อย่างเคร่งครัด

ประการที่สอง คุณจะต้องถวายชีวิตจิตใจทั้งหมดของคุณให้แก่พระคริสต์ดังที่บัญญัติไว้ในพระธรรม โรม 12: 1, 2 และคุณจะต้องเป็นผู้ที่เปี่ยมล้นไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการเชื่อฟังทำตามพระบัญชาของพระองค์ตามพระธรรมเอเฟซัส 5:18 เช่นเดียวกับการรับความรอดนั้น คุณจะต้องเป็นผู้ที่เปี่ยมล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และยอมให้พระองค์ทรงควบคุมบังคับบัญชาชีวิตจิตใจของคุณโดยความเชื่อ

ประการที่สาม การที่จะรู้จักน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น คุณจะต้องดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ (เข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์) ทุกเวลานาที คุณจะต้องไว้วางใจในพระเจ้า และมีความเชื่อมั่นว่าพระองค์กำลังนำชีวิตของคุณและจะทรงนำตลอดไป ตามที่พระองค์ได้ทรงสัญญาไว้ว่า “ทุกอย่างก้าวของผู้ชอบธรรมนั้น เป็นไปตามพระบัญชาของพระเจ้า” ทั้งนี้เพราะเมื่อคุณได้รับพระเยซูคริสต์ให้เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของคุณแล้ว คุณก็ย่อมดำเนินชีวิตตามวิถีทางของพระองค์ หากจะถามว่า ดำเนินชีวิตโดยวิธีใด ก็ขอตอบว่าโดยความเชื่อ โดยการฟังในพระองค์ทุก ๆ ด้าน และคุณจะต้องดำเนินชีวิตของคุณโดยความเชื่อนั้นต่อ ๆ ฟังจำไว้ว่า “การทุกอย่างที่มีได้ประพุดตามหลักความเชื่อก็บาปทั้งสิ้น” และ “คนชอบธรรมจะมีชีวิตดำรงอยู่โดยความเชื่อ” และ “ถ้าไม่มีความเชื่อแล้วจะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าย่อมไม่ได้” ความเชื่อเป็นสิ่งที่ผูกพันคริสเตียนทั้งหลาย ให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

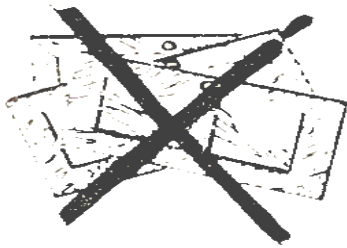
สำหรับการที่คุณจะปรึกษาหารือกับบุคคลอื่นใดในปัญหาต่าง ๆ นั้นคุณควรจะอธิษฐานและพิจารณาเลือกได้ถามเฉพาะแต่คริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์ ผู้อุทิศชีวิตให้แก่พระองค์ รู้ซึ่งในพระวาระของพระเจ้า และมีความสามารถพอที่จะอ้างพระสัญญาต่าง ๆ ในพระคริสตธรรมคัมภีร์ให้เข้ากับความจริงของคุณได้ อย่างไรก็ตาม การที่จะขอคำปรึกษาจากคนอื่น คุณจะต้องใช้ความระมัดระวังให้มาก ไม่ควรถามพร่ำเพรื่อ เพราะจะกลายเป็นการอาศัยคนอื่นเป็นหลักพียงตัวมาเกินไป แม้ว่าพระเจ้าจะตรัสแก่เราทั้งหลายโดยทางคริสเตียนคนอื่น ๆ ก็ตาม แต่พระองค์ก็ทรงตักเตือนไว้ว่าให้เราไว้วางใจพระองค์เท่านั้น พระธรรมสุคติ บทที่ 37 สอนให้เรามีความปิตินดีในพระเจ้า แล้วพระองค์ก็จะประทานสิ่งต่าง ๆ ให้แก่เราตามที่เราปรารถนา เพื่อที่เราจะได้ดำเนินชีวิตตามวิถีทางของพระองค์ได้อย่างถูกต้อง เราสามารถฟังพระองค์ด้วยความมั่นใจนอกจากนี้ พระธรรมสุภาษิตบทที่ 3: 5, 6 ยังสอนไว้อีกว่า “จงวางใจในพระเยโฮวาห์ด้วยสุดใจของเจ้า อย่าพึ่งในความเข้าใจของตนเอง จงรับพระองค์ให้เข้าส่วนในทางทั้งหลายของเจ้า และพระองค์จะชี้ทางเดินของเจ้าให้แจ่มแจ้ง”

พระเจ้าไม่เคยกระทำสิ่งใด ๆ อันเป็นการขัดต่อคำสอนของพระองค์เองเลยพระองค์ไม่เคยนำเราให้กระทำการหนึ่งสิ่งใด อันเป็นการขัดกับพระคริสตธรรมคัมภีร์ ดังจะเห็นได้จากพระธรรมฟิลิปปี 2:13 ซึ่งว่า “พระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ภายในท่านทั้งหลาย ให้ท่านมีใจปรารถนาและให้ประพุดตามชอบพระทัยของพระองค์”

นับตั้งแต่โบราณกาลเป็นต้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้ ได้มีคริสเตียนที่ซื่อสัตย์เป็นอันมาก พยายามให้หลักปฏิบัติต่าง ๆ ในด้านวิญญาณจิต ในอันที่จะช่วยให้เราเข้าถึงน้ำพระทัยของพระเจ้า หลักปฏิบัติต่าง

ๆ เหล่านั้น บางอย่างก็ถูกต้อง ใช้ได้ผล แต่บางอย่างก็ไม่ถูกต้องตามหลักคำสอนในพระคริสตธรรมคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น ครั้งหนึ่งมีชายหนุ่มคนหนึ่งมาหาผมเขาเพิ่งสำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพระคริสตธรรม และกำลังศึกษาค้นคว้าถึงวิถีทางต่าง ๆ ที่เขาจะพึงปฏิบัติรับใช้พระเจ้าว่ามีอะไรบ้าง เขาได้สอบถามถึงงานขององค์การเผยแผ่พระกิตติคุณพระคริสต์แก่นักศึกษา และผมได้ใช้หลักจิตสมบูรณ์ในการตอบปัญหาของเขา ตอนหนึ่งผมได้ถามเขาว่า “คุณคิดว่า พระเจ้าจะทรงเปิดเผยให้คุณทราบถึงน้ำพระทัยของพระองค์โดยทางใด” ชายหนุ่มผู้นั้นตอบว่า “ขณะนี้ผมกำลังปฏิบัติตามนโยบาย “ปิดประตู” กล่าวคือ ผมมีโอกาสรับใช้พระเจ้าได้หลายด้าน และผมได้เสาะหาว่าพระเจ้าจะให้ผมรับใช้พระองค์ในด้านใดบ้าง โดยขอพระองค์ทรง “ปิดประตู” โอกาสที่ไม่ใช้น้ำพระทัยของพระองค์ พระเจ้าก็ได้ทรงตอบสนองนโยบายปิดประตูของผมเป็นอย่างดี จนกระทั่งบัดนี้ เหลืองานเพียงสองอย่างเท่านั้น คือการ

รับใช้พระเจ้าในคริสตจักรแห่งหนึ่ง กับการรับใช้พระองค์ในองค์การเผยแผ่พระกิตติคุณพระคริสต์ แก่นักศึกษาและมวลดชนทั่วโลก หากว่าพระเจ้าทรงปิดประตุน้ำให้ผมได้รับใช้พระองค์ในคริสตจักรแห่งนั้น ก็หมายความว่าพระองค์ประสงค์ที่จะให้ผมรับใช้พระองค์ในองค์การดังกล่าวแล้วนั่นเอง” คริสเตียนที่ชื่อสัตย์หลายคนได้ปฏิบัติตามนโยบายปิดประตูนี้ แต่ก็ไม่ได้ผลเท่าที่ควร อย่าเข้าใจผิด เพราะว่าพระเจ้าอาจ “ปิดประตู” แห่ง

ชีวิตของคริสเตียนที่มีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้พระองค์และอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาโดยพระวิญญูณบรรดาศักดิ์ก็ได้ ท่านอัครสาวกเปาโลเอง ก็ได้มีประสบการณ์นี้ ดังจะเห็นได้จากพระธรรมกิจการ 16:6-11 อันเป็นตอนที่ท่านอัครสาวกเปาโล ต้องการที่จะเดินทางไปยังเมืองบิตุเนีย แต่พระวิญญูณบรรดาศักดิ์ทรงห้ามไว้ ทั้งนี้เพราะว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะให้ท่านเดินทางไปยังเมืองมาคะโดเนีย คำว่า “นโยบายปิดประตู” ที่ผมกล่าวถึงนี้มีได้หมายถึงว่าจะไม่ได้รับประสบการณ์เช่นนั้น หากแต่หมายถึงการขาดการพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วน ในโอกาสที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา

การที่ผมกล่าวว่า “นโยบายปิดประตู” เป็นวิธีการที่ไม่สมเหตุผลผลก็เพราะว่าเป็นการปล่อยให้ความประจวบเหมาะของโอกาสมีอิทธิพลเหนือการตัดสินใจ มากกว่าที่จะใช้สติปัญหาความสามารถที่พระเจ้าประทานให้ เป็นเครื่องตัดสินใจ เรามีพระวิญญูณบรรดาศักดิ์เป็นผู้ควบคุมบังคับบัญชาจิตใจจะนั้น หากเราไม่ยอมใช้ความสามารถต่าง ๆ ที่พระเจ้าประทานให้ เป็นเครื่องวินิจฉัยสิ่งใด ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้องนอกจากนั้น “นโยบายปิดประตู” ยังมีผิดพลาดอีก เพราะแทนที่จะแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าเป็นอันดับแรก ก็กลับกลายเป็นการจำกัดโอกาสต่าง ๆ ในการรับใช้พระเจ้า

ความเชื่อที่แท้จริงนั้นตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความจริง เพราะฉะนั้นคุณจึงต้องเน้นหรือให้ความสำคัญเกี่ยวกับความเชื่อในพระเจ้าให้มาก และสนับสนุนความเชื่อนี้โดยการใช้เหตุที่ได้รับจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ การตัดสินใจของคริสเตียนที่ซื่อสัตย์บางคน มิได้ขึ้นอยู่กับเหตุผลที่พระเจ้าพระราชทานให้ หากแต่ขึ้นอยู่กับความประทับใจในเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะว่าพวกเขากลัวว่า หากใช้เหตุผลเป็นเครื่องวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้ว ก็จะเป็นการหย่อนคลายในความเชื่ออันจะทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องเสียดาย

มีบางคนถือว่าอุปสรรคหรือความยากลำบาก ต่าง ๆ เป็นเครื่องบ่งชี้พระเจ้าทรงปิดประตูไม่ให้เขากระทำการกิจการนั้น ๆ การเข้าใจเช่นนี้ไม่ถูกต้องนัก เพราะความยากลำบากตลอดจนขวากหนามต่าง ๆ ในชีวิต อาจเป็นเครื่องทดสอบถึงความเชื่อของเราที่มีต่อพระเจ้าก็ได้ ประสบการณ์ในชีวิตของเราและพระคริสตธรรมคัมภีร์เองก็ได้ยืนยันว่า พระเจ้ามักจะทรงโปรดประทานพระพรอันมหาศาลของพระองค์ ให้แก่มนุษย์ภายหลังจากที่เขาถูกทดลองอย่างรุนแรงที่สุด การทดลองนี้อาจรวมถึงการขาดแคลนในด้านการเงิน ความเสื่อมโทรมในด้านสุขภาพ การถูกขัดขวางในด้านความรัก หรือถูกเพื่อน

คริสเตียนด้วยกันวิพากษ์วิจารณ์ในแง่ที่ไม่ดีต่าง ๆ ฯลฯ พระเจ้าได้ทรงสัญญาไว้อย่างแน่นอนแล้วว่า พระองค์จะประทานพระพรให้แก่มนุษย์ทุกคนที่เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ ตลอดจนมีความเชื่อและความจงรักภักดีต่อพระองค์อย่างสม่ำเสมอ ฉะนั้นจึงมั่นใจในเรื่องนี้ได้อย่างเต็มที่ เพราะการที่ดูเหมือนว่าพระเยซูทรงพ่ายแพ้แก่ศัตรูที่ไม่กางเขนนั่น ได้ถูกลบล้างอย่างสิ้นเชิงโดยชัยชนะอันยิ่งใหญ่แห่งการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์

องค์ประกอบอันเป็นรากฐานสำคัญที่ยิ่งในการที่จะทำให้เราทั้งหลายทราบถึงน้ำพระทัยของพระเจ้านั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกันกับ “หลักจิตสมบรณ์” นั่นเอง ตามที่จะเห็นได้จากความจริง 4 ประการต่อไปนี้

1. รากฐานที่มั่นคงของพระคริสตธรรมคัมภีร์
2. เหตุการณ์ที่พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดขึ้น
3. การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. ความประทับใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์

อย่างไรก็ตาม ฟังจำไว้เสมอว่า การขอคำแนะนำ หรือคำปรึกษาจากคริสเตียนที่เป็นผู้ใหญ่ในพระคริสต์แล้ว ย่อมปลอดภัยกว่าการปรึกษาหารือกับคริสเตียนใหม่หรือคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนัง เพราะอาจรับความประทับใจที่ผิด ๆ ได้

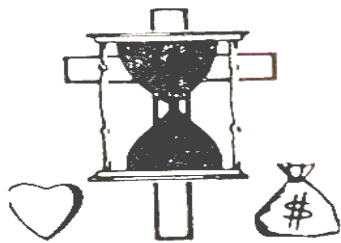
ก่อนที่คุณจะตอบสนอง “การนำ” ใด ๆ คุณจะต้องรู้ถึงที่มาของการนำนั้นเสียก่อน ทั้งนี้เพราะเหตุการณ์บางอย่างอาจดูเหมือนว่าเป็นการนำของพระเจ้าได้ สำหรับผู้ที่ยังไม่มีการเสาะหาเพียงพอ ซึ่ง

ที่จริงแล้วเป็นการนำของ “ผู้ครอบครองในโมหะความมืดแห่งโลกนี้” พญามารและพรรคพวกของมัน มักจะปลอมตัวมาในรูปของ “ทูตแห่งความสว่าง” โดยการกระทำมายากล หมายสำคัญ ทำนาย เหตุการณ์ต่าง ๆ ฯลฯ ฉะนั้น ศัตรูแห่งจิตใจของเราคือจะจอมมายากล

จงจำไว้ว่า การที่คุณหมั่นค้นบั้งคับยานยนต์ของคุณโดยที่มีได้ขับยานยนต์นั้นให้เคลื่อนที่แล้ว คุณยอมไม่อาจหันเหเปลี่ยนทิศทางนั้นได้ฉับใด พระเจ้าก็ไม่อาจเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของเราได้ โดยที่เราไม่ดำเนินชีวิตอยู่เพื่อพระองค์ฉับนั้น ผมใคร่ที่จะชักชวนให้คุณเริ่มใช้ “หลักจิตสมบูรณ” เสียตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป ไม่ว่าจะใช้เวลา สติปัญญา ความสามารถ หรือทรัพย์สินสมบัติของคุณ ในทางหนึ่งทางใดก็ตาม ควรดำเนินตามหลักนี้เสมอทั้งนี้เพราะว่าหลักนี้ ใช้ได้กับกิจการทุกอย่างในชีวิตของคุณ

คริสเตียนทุก ๆ คน ควรสำรวจชีวิตของตนเองอยู่เสมอเป็นประจำ ด้วยคำถามต่อไปนี้ “ข้าพเจ้ากำลังทุ่มเทเวลาในการนำคนเข้ามาหาพระคริสต์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้หรือไม่? ข้าพเจ้ากำลังทุ่มเทสติปัญญา ความสามารถอย่างเต็มที่ ในอันที่จะนำคนเข้ามาหาพระคริสต์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เช่นนั้นหรือไม่? ข้าพเจ้ากำลังใช้ทรัพย์สินสมบัติในอันที่จะนำคนเข้ามาหาพระคริสต์ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้หรือไม่?”

พระเจ้าทรงตั้งเตือนคริสเตียนทุก ๆ คน ให้เป็นผู้รับใช้ที่ดีของพระองค์ในการถวายเป็นเวลา สติปัญญาความสามารถ และทรัพย์สินสมบัติ เพื่อภารกิจของพระองค์ ด้วยเหตุนี้ การรับใช้พระเจ้าด้วยวิธี

ต่าง ๆ จึงเป็นการกระทำที่มีขอบเขตมีเป้าหมายที่แน่นอน หาใช่เป็นการกระทำตามประเพณี ตามความเคยชิน หรือตามอารมณ์แต่ประการใดไม่ การใช้เวลา สติปัญญาความสามารถ และทรัพย์สินนั้น หากว่ามีได้เกิดจากการนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรงแล้ว ก็ควรอาศัย “หลักจิตสมบูรณ” เป็นเครื่องวินิจฉัย

เพื่อนต่างเพศของคุณก็สามารถใช้ “หลักจิตสมบูรณ” นี้ได้เช่นเดียวกันท่านอาจจะถามว่าผู้ซึ่งทำหน้าที่เป็นเลขานุการ แม่บ้าน คนป่วยใช้ ที่ไม่สามารถติดต่อกับบุคคลอื่นได้ บุคคลดังกล่าวนี้จะสามารถใช้หลักจิตสมบูรณได้อย่างไร? ผมขอตอบดังนี้

ประการแรก คริสเตียนแต่ละคนจะต้องเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ซึ่งเป็นการเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ ไม่จำเป็นที่จะต้องมีความสามารถพิเศษในการเผยแพร่พระกิตติคุณ หากว่าคริสเตียนที่เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระคริสต์ดังกล่าวนี้ ไม่มีโอกาสที่จะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ต่อสาธารณชนจำนวนมากโดยตรง เขาก็อาจหาโอกาสเป็นพยานแก่บุคคลอื่น ๆ เป็นส่วนตัว โดยการออกไปเยี่ยมเยียน หรือติดต่อด้วยการเขียนจดหมาย ฯลฯ ได้ ในบรรดาคริสเตียนที่เป็นพยานเพื่อ

พระคริสต์ได้อย่างเกิดผล เท่าที่ผมรู้จักนั้นมีอยู่สองคนซึ่งเป็นคนป่วยเรื้อรัง ไม่สามารถเดินไปไหนมาไหนได้ แต่ทั้ง ๆ ที่เขาต้องทรมานกับความเจ็บปวดเช่นนั้นเขาก็ได้รับฤทธิ์เดชในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์แก่คนทั้งปวงที่เขาได้พบเห็นไม่ว่าจะเป็นคนแปลกหน้าหรือคนรู้จักมักคุ้นก็ตาม คริสเตียนทั้งสองคนนี้เป็นตัวอย่างอันดีที่ว่า “ริมฝีปากของคนเราข่อมพุดในสิ่งที่อยู่ในจิตใจเสมอ”

ประการที่สอง เราควรจะพิจารณาว่า พระเจ้าอาจมีตำแหน่งที่ดีกว่านี้ในที่นี้เราข่อมจะใช้ “หลักจิตสมบูรณ์” ได้เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ผู้ที่เป็นเลขานุการในสำนักงานหรือองค์กรต่าง ๆ อาจจะไม่มีโอกาสที่จะอุทิศตนเพื่อรับใช้พระเจ้าได้มากเท่าที่ควร เมื่อเป็นเช่นนี้จึงระลึกว่าพระเจ้าอาจมีพระประสงค์ที่จะใช้บุคคลผู้นั้น ให้รับใช้พระองค์ในวงงานคริสเตียน อย่างไรก็ตาม เราไม่ควรเปลี่ยนงานหรือหันเหไปจากงานที่ทำอยู่นั้น เพราะคิดว่าเป็นงานยากหรือไม่สะดวก การประเมินคุณค่าหน้าที่รับผิดชอบที่เรามีต่อพระเจ้าด้วยความระมัดระวัง และด้วยความเข้าใจในการนำของพระเจ้าเช่นนี้อาจเปิดเผยให้ทราบถึงโอกาสอันยิ่งใหญ่ที่เราสามารถจะรับใช้พระคริสต์ได้เป็นอย่างดี

(ผมทราบว่าตามสำนักงานหรือองค์กรต่าง ๆ ของคริสเตียนยังขาดแคลนเลขานุการหรือเสมียนพนักงานเป็นอันมาก) เป็นที่แน่ชัดว่าผู้ที่ทำงานในสำนักงาน ไม่สู้จะมีโอกาสได้ติดต่อคบค้าสมาคมและช่วยเหลือผู้ที่มีความจำเป็นที่จะต้องรับเอาพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดได้มาก เท่ากับผู้ซึ่งทำหน้าที่ประกาศเผยแพร่วาทะพระกิตติคุณให้แก่คนอื่น ๆ โดยตรง อย่างไรก็ตาม หากว่าเขาปฏิบัติตาม “หลักจิตสมบูรณ์” กล่าวคือยอมอุทิศชีวิตจิตใจให้แก่พระคริสต์อย่างสมบูรณ์แล้ว เขาก็จะสามารถรับใช้พระองค์ในงานที่เขาถนัดได้อย่างเกิดผลเช่นเดียวกัน เป็นต้นว่าช่วยเหลือผู้ที่มีความสามารถในการประกาศพระกิตติคุณ ซึ่งขาดความชำนาญในงานด้านธุรการหรือด้านเลขานุการหรือเสมียนพนักงานต่าง ๆ การรับใช้พระคริสต์ที่สมบูรณ์แบบนี้ ข่อมจะทำให้การทำงานขององค์กรต่าง ๆ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเจริญก้าวหน้าเป็นอย่างยิ่ง โดยวิธีการตามที่กล่าวมานี้ จะทำให้บุคคลเหล่านั้นสามารถใช้สติปัญญาความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของเขา ในการแสวงหาและช่วยเหลือผู้ที่หลงหายไปให้รอดได้อย่างเต็มที่การที่ผลงานการประกาศเผยแพร่วาทะพระกิตติคุณของเราประสบผลสำเร็จด้วยดีนั้น ก็เป็นเพราะได้รับความร่วมมืออย่างดีจากเสมียนพนักงานและเลขานุการที่อุทิศเพื่อการงานของพระคริสต์ บุคคลเหล่านี้มีบทบาทสำคัญยิ่งในการช่วยให้งานประกาศพระกิตติคุณแก่ประชาชนเป็นผลสำเร็จ เท่า ๆ กับคนที่ออกไปประกาศโดยตรง

ผมใคร่ที่จะอธิบายต่อไปว่า พระเจ้ายังคงเผยให้มนุษย์ทราบถึงน้ำพระทัยของพระองค์ โดยการบันดาลให้พวกเขาได้รับประสบการณ์พิเศษในชีวิต แต่อย่างไรก็ดี เหตุการณ์นี้พระองค์ทรงโปรดให้เกิดขึ้นแก่มนุษย์เป็นบางครั้งเท่านั้น หากได้เป็นกฎตายตัวที่เราจะพึงยึดถือเป็นมาตรฐานไม่ในทุกวันนี้ พระเจ้าก็ยังทรงนำเราอยู่เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงนำมนุษย์ตลอดทุกยุคทุกสมัยมาแล้ว หากท่านฟิลิป

ซึ่งขณะนั้นท่านกำลังประกาศพระกิตติคุณในการประชุมที่มณฑลสะมาเรีย จะใช้ “หลักจิตสมบูรณ” นี้ ท่านก็คงจะไม่หยุดยั้งในการประกาศที่นั่นเพราะกำลังเกิดผลมาก อย่างไรก็ตาม ท่านฟิลิปได้รับการนำพิเศษโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้เดินทางไปเป็นพยานแก่ชนที่ชาวอายุธิโอบเพื่อพระเจ้าจะใช้ชนที่ชาวอายุธิโอบนั้นไปประกาศพระกิตติคุณให้แก่ชาวเมืองของเขาต่อไป

การดำเนินชีวิตตาม “หลักจิตสมบูรณ” นี้ย่อมเปิดโอกาสให้พระเจ้านำในวิถีทางที่พิเศษได้ แต่เราจะต้องไม่คอยทำการนำเช่นนั้น ก่อนที่จะเริ่มรับใช้พระคริสต์ เพราะความเชื่อของคริสเตียนตั้งมั่นอยู่บนรากฐานแห่งพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยหลักฐานในทางประวัติศาสตร์อย่างแท้จริง มิใช่เป็นความรู้สึกตามอารมณ์ที่เกิดขึ้นเพียงผิวเผินแต่อย่างใดไม่ อย่างไรก็ตาม การที่คริสเตียนไว้วางใจในน้ำพระทัยของพระเจ้า ตามที่พระองค์ทรงเปิดเผยให้เขาทราบ โดยทางพระคริสตธรรมคัมภีร์นั้น ย่อมเป็นผลพลอยได้ของความเชื่อของเขา ซึ่งเป็นอีกกรณีหนึ่ง ฉะนั้นคริสเตียนคนใดก็ตามที่ปฏิบัติตามหลักนี้ ย่อมมีสิทธิที่จะได้รับความมั่นใจจากพระเจ้าในการตัดสินใจของเขาได้อย่างเต็มที่ พระเจ้าอาจประทานความมั่นใจนี้โดยวิธีการต่าง ๆ มากมายตามบุคลิกลักษณะของคนนั้น ๆ โดยปกติแล้วพระองค์จะประทานความมั่นใจในการตัดสินใจของเรา โดยการบันดาลให้เราใจที่สงบ และมีความเชื่อมั่นว่าเรากำลังกระทำในสิ่งที่พระองค์ประสงค์จะให้เรากระทำ และมีความหวังอย่างเต็มที่ว่าพระองค์จะทรงใช้เราเพื่อให้เกิดผลเป็นอันมาก

คริสเตียนคนใดก็ตามที่เชื่อสัตย์ต่อพระเจ้าอย่างแท้จริง ย่อมอุทิศเวลาศึกษาค้นคว้าพระคริสตธรรมคัมภีร์ และยอมให้พระเจ้าพระบิดาผู้ทรงเปี่ยมไปด้วยความรัก พระสติปัญญา ฤทธานุภาพ ครอบครองชีวิตจิตใจของเขาคริสเตียนผู้นั้นก็ย่อมจะเกิดผลอย่างเหลือล้น ดังนั้นผู้ที่ดำเนินชีวิตตามหลักจิตสมบูรณ ย่อมได้รับชีวิตที่เต็มไปด้วยความชื่นชมยินดี ความครบบริบูรณ์และบังเกิดผลในทุกสิ่งทุกอย่าง

สุดท้ายนี้ ขอให้ฉันพึงหวังว่าพระเยซูคริสตเจ้าจะทรงใช้ให้คุณนำผู้อื่นเป็นอันมากมาหาพระองค์ ฉะนั้นก่อนที่คุณจะเริ่มภารกิจแต่ละวัน ขอให้ฉันยอมรับว่าคุณเป็นคนของพระองค์ จงขอบพระคุณพระองค์ในการที่พระองค์สถิตอยู่กับคุณ จงทูลเชิญพระองค์ให้ทรงใช้จิตใจของคุณให้นึกคิดแต่ในสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ และสำแดงออกซึ่งความรักของพระองค์ และใช้ริมฝีปากของคุณพูดแต่เรื่องราวที่เกี่ยวกับพระองค์ จงทูลเชิญพระเยซูคริสต์ให้ประทับอยู่กับคุณและกระทำพระราชกิจภายในคุณ เพื่อว่าพระองค์จะใช้คุณเป็นเครื่องมือในการแสวงหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด

ผมหวังอย่างยิ่งว่า คุณควรจะได้ชีวิตที่สมบูรณนี้ เพื่อว่าคุณจะได้รับพระพรทุกอย่างที่พระเจ้าได้ประทานให้แก่คุณในฐานะที่คุณเป็นผู้ร่วมรับมรดกในพระคริสต์ ผมหวังว่า จะได้ฟังข่าวเกี่ยวกับการใช้หลักจิตสมบูรณจากคุณ

ด้วยความรักในพระคริสต์
วิลเลียม อาร์. ไบรท์

พิมพ์ที่โรงพิมพ์เจริญธรรม 160 ถนนบำรุงเมือง เสาชิงช้า นครหลวงฯ 2
นายการุญ สกุลรัตน์เจริญ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2515 โทร. 229242

ชั้นที่ 8

<p>“ตามซึ่งทุกคนได้รับความสามารถที่ทรง ประทานให้แล้วก็ให้เจือจานความสามารถนั้นแก่ กันและกัน เหมือนอย่างเจ้าหน้าที่อันดี สำหรับ แจกและสำแดงพระคุณต่าง ๆ ของพระเจ้า”</p> <p style="text-align: center;">1 เปโตร 4:10</p>	<p>“ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ยศศักดิ์อำนาจ รัศมี ความซัยชนะและเดชานุภาพคงมีแก่พระองค์ เพราะสรรพสิ่งในสวรรค์ก็ดี ที่พิภพโลกก็ดี เป็น ของพระองค์ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ราชสมบัติ สิทธิ์ขาดแก่พระองค์ พระองค์ทรงสถิตอยู่เหนือสิ่ง สารพัด” 1 พงษ์ตรีย์ 29:11</p>
<p>“ไม่มีบ่าวผู้ใดจะปรนนิบัตินายสองคนได้ เพราะจะชังนายข้างหนึ่ง และจะรักนายอีกข้าง หนึ่ง หรือจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และจะคูหมั่น นายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะปฏิบัติพระเจ้า และจะปฏิบัติเงินทองด้วยไม่ได้”</p> <p style="text-align: center;">ลูกา 16:13</p>	<p>“ผู้ใดว่าตนอยู่ในพระองค์ ผู้นั้นก็ควร ประพฤติตามที่พระองค์ทรงประพฤตินั้น”</p> <p style="text-align: center;">1 ยอห์น 2:6</p>
<p>“เพราะว่าจำเป็นเราทั้งหลายทุกคนต้อง ปรากฏตัว ที่หน้าบัลลังก์ของพระคริสต์เพื่อทุกคน จะได้รับสมกับการที่ได้ประพฤติในร่างกายนี้ แล้วแต่จะดีหรือชั่ว”</p> <p style="text-align: center;">2 โครินธ์ 5:0</p>	<p>“ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงตรวจดูและทรง ทราบในใจของข้าพเจ้า ขอทรงลองข้าพเจ้า และ ทรงทราบความคิดของข้าพเจ้า ขอทรงพิจารณา ว่ามีทางชั่วอันใดในตัวข้าพเจ้าหรือ และขอ พระองค์ทรงนำข้าพเจ้าไปตามทาง ซึ่งจะดำรงอยู่ ชั่วนิรันดร์” สดุดี 139:23-24</p>
	<p>“ข้าพเจ้าถูกตรึงไว้กับพระคริสต์แล้ว และ ไม่ใช่ข้าพเจ้าเองที่ยังมีชีวิตเป็นอยู่ แต่พระคริสต์ ต่างหากทรงมีชีวิตอยู่ในข้าพเจ้า และชีวิตซึ่ง ข้าพเจ้ามีอยู่ในเนื้อหนังเดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้ามีอยู่โดย ศรัทธา คือศรัทธาในพระบุตรของพระเจ้าผู้ได้ทรง รักข้าพเจ้า และได้ประทานพระองค์เองเพื่อ ข้าพเจ้า” กาลาเทีย 2:20</p>